

Illa vero scala videtur esse quæ etiamnum κακὴ σκάλα appellatur, versus Megara, de qua consulendus eruditus Sponius tom. 2. Itiner. p. 292. Diploma Andronici Jun. pro Monembasiotis: καὶ διδωσι κάκειν κομερκίας εἰς ποσότητα νομιμότατων ἐκατὸν φοιτήματα δύο· εἰς ἡ τε τὰς πάντας τόπους καὶ χώρας καὶ σκάλας θεατρίας μεθαμφίων αὐτέροις ἀπαγγίσεως κομερκίας παιτελῶς. Occurrit ibi pluries.

Kονίσκαλιον, Parvum navale. Historia MS. Belisarij:

Καὶ τὸ λιμένα ἔρραξε ἐκεῖ σὸν κονίσκαλον.

Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. I. scđt. 19. num. 4.

Σκαλιατικὸν, Portuum quod penditur ab iis qui scalis solvunt, in eodem diplome Andronici.

Σκάλωμα, Ripa, ὄχη, in Corona pretiosa.

Σχάλα, cum χ. Scopulus sub aqua latens. Joan. Tzetzes Chil. 7. v. 152.

Η κρυπτοῦν κύματος πέτρα δ' ἐπιπολαῖς,
Ἐν ᾧ ἡ προσαράγει προσκρύψα τὰ σκάλη,
Τοφαλος, ἔρμα λέγεται, σχάλα παρ' ιδιώτας.

Σκαλώνειν, Excendere, Appellere. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 9. ἐν τάπῃ δὲ τῷ φραμῷ σκαλώνειν ἀπαντά εἰς τὸν γῆν ὅρθωσθαι. Infra: καὶ εἰν πολλάκις ἡ θάλασσα μονόβουλα εἰς τὸν γῆν ἀπορρέει, σκαλώνειν δέλα, ἵνα τοῖς Πατριναῖς αὐτιπαραχθῶσιν δύε. Nicetas in Alexio lib. I. n. 3. τὸ γῆς Σικελικὸν τεπόλει καὶ χερσὸν πράκινεν, ἡ ισκάλωση, εὐθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὑδατὸς σαζός πάνθεσθεν καταστέλλεται, ὡς κίλφη ζελῶντα τὰ τηνῶν ὑπέρτερη καταστρέψει. Anonymous de Nuptiis Thesei lib. I.

Αφ' ὧν ισκάλωσε θυσεῖς, καὶ ξέθηκε τὰ καράβη.

Idem lib. 6.

Μὲν τὸ λαὸν τὸ ἀπαίτεις σὸν πόρῳ ισκαλόσαν.

Et lib. I.

Πολλὰς αὐτούς τούς τούς γιακαταπατητάδες,

Ναύρισι τόποις εὔχολοι τὸ πῦ γιακασκαλόσαν.

Ἀποσκαλάνειν, Excendere. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. Λίσκα ἡ γῆν γεράς ἐπίλιδει, ἀποσκαλώσατες ἔρχοιτε εἰς τὸ πόλεμον τὸ ἐπιπεργόρδμον Ἀσπρὸν. Anonymous MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εἰς Μορέα ἔφεσσος σὺν πρώτων τὸ Μαία,

Ἐκεῖσε αἴπεσκαλώσασσε σὺν Αχαίοις τὸ λέγαν.

Ἐσκαλώνειν, eādem notione. Historia Belisarij MS.

Οὕτως ἐπλοισασσε εἰς γῆν τὸ Εὔρυλπέρας,

Ἐρράξει, ἐσκαλώσασσε, εἴδησαν οἱ Ρωμαῖοι.

ΣΚΑΛΙΖΕΙΝ, Ciere, Movere, excitare, Künden, ἐκπινάναι, ἐπεγέρειν.

ΣΚΑΛΙΣ, Σκαλίδιον. Scholiastes Theocriti Id. 10. v. 14. σκαλίς, σκαλίδιον, ἥργαλεῖον γεωργικὸν, τὸ κοινὸν λεγόρδμον σκαλιστίου. Joannes Carpathi Episcop. MS. cap. 45. εἰν ἔχει σκεύον, ἡ μεχαρέν, ἡ σκαλίδα, ἡ ἄπλοδη δή πιθεῖ, &c. Colloquia Zosime: κατατίπει ἡ σκαλίδιον. Ubi interpres Sarculum vertit, quomodo usurpat Scriptor MS. Vita S. Pauli Thebani: στα καὶ θάλατα βύλθεις, ἀθυμοῖς λέπραις, ὅτι μὴ ἐπεγέρτε σκαλίδιον ἡ σκαπάλη. Apud Molchum cap. 212. interpres Marsupium pendens vertit, nescio an bene.

ΣΚΑΛΙΜΟΣ, Scalmus, lignum quo temus alligatur. Eustathius Od. δ. τρόπῳ ἡ ὁξυτόνως πτοι κοινότερον εἶπεν, τροπήντες ἴμαζες, οὓς οἱ κώπη πελάζεσσα εἶπεν τὸ μὲν λεγομένῳ σκαλιμῷ. Vide Pollicem.

ΣΚΑΛΠΕΤΟΝ, Udo, Ital. Scarpetta. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 1. ἐπειδὴ τὸ δίπτεν λαχόνις θεατρονικὸν Δαβίδ ἐπίστελλε, καὶ ἐπίτελλεν ἐπαγρυπνεῖν τὴν πόλεως φυλακὴν μηδὲν ὅλως διδίκαια τὰς πεδιλορρήσεις λαίνεις. Ubi Cod. Bavarogr. στιγματέτα φορτας λαίνεις. Vide Gloss. med. Lat. in Scarpiis.

ΣΚΑΛΩΣΙΑ, Tabularia, ex quibus Circenses ludos spectare licebat. Eustathius Od. 6. p. 1533. Ἑρθα φυσιῶν ὅτι Δημήτριον ἡ Φαλερέως δότογον τὸν Κοσμίδιαν ἐταιραν Αέτισαγόρας ἔχων, καὶ πάντα φιληπῶν αὐτῇ ὡς καλλιτῆγον, εὖ Πλαθύλαιοις ἡ πτωχογόρας ἦν, ἵκεντος ἐστος τὸ Αἴστισαγόρας πρὸς τοὺς ἑρμᾶς, μετερότερον τὸ ἑρμῆς εἴσι τὸ τοιούτον ἱκέτην σκηνικὸν ὄρθωμα καὶ πανηγυρικὸν, γενόμενον εὖ Θεάτρων τοῖς αὐτὸις ἀπό τοιούτοις, ὅποια ἰστας ὑπέρον τὰ ιδιωτικῶν λεγόμενα σκαλωσιαί. Vide supra Σκάλωσις in Skála.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ, Predones. Menander Prosternet in legat. Ἡ Αθέρων σπεισαρμάνιαν, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα απερχομένον, οἱ Σκαμάρεις ἡγχωρίας ὀνομαζόμενον ἐπερύσσατες αφείλοιο ἵππας τε, καὶ αργυρὸν, καὶ δόποκαλιών. Theophanes an. 24. Copronymi: καλεσχίθη ἡ Χριστῆς δόπον Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρωτότοτος σκαμαρών. Ubi perperam Misella, Primus scaturorum. Vide Gloss. med. Lat. in Scamares.

ΣΚΑΜΒΑΖΕΙΝ, apud Theodorum Studitam in Catechesi MS. βλέμμα σκαμβάζει βλέμμα. Id est, occlusus σκαμβός, alium, aspectu, σκαμβών facit: quod crebro accidit in strabonibus seu strabis.

ΣΚΑΜΒΑΡΙΟΣ. Historia Prochori: Σκαμβάριος ἡ της ὄνοματι Σέλινος. Emendant quidam ex ingenio σκαμνάσθε, Scamnorum artifex.

ΣΚΑΜΜΑ, pars Circi σφραγίδον opposita, qua parte latior est. Chronicon Alexandrinum an. 25. Constantini: καὶ περιέχει τὸ ὄχημα τὸ ἀνω καμπτόν, καὶ ἔρχεται ἔως τὸ σκάμμα, κατέναντι τὸ βασιλικὸν καβιομάλον.

ΣΚΑΜΝΗ, Desfrustio, vox, ut videtur, forma ex Σκάπλειν. Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Εξ ἀνατέλλων ἐπίδηστεν, καὶ κάτει εἰς τὸ δύον,
Εἰς τὸ σκάμνιον τὸ Χεισιανῶν τὸ κεφαλοδόπην.

ΣΚΑΜΝΟΝ, Σκάμνιον, Scamnum, vox, uti volunt vulgaria Lexica, Isocrati usurpata. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. Σκίμπης, κράβεστος, ἡ σκάμνη. Vide Suidam. Martyrium S. Febronias MS. λέσσαντες τὸ σῶμα τὸ ἀγίας Φεβρωνίας, ἐθηκαν ἐπὶ σκάμνης, ἀρμόσαντες ἔκαστον μέλος, &c. Vita MS. S. Martiniani: ἀπαπεσσόντες τὸ σκάμνον, λέγει, &c. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. p. 27. καὶ τὸ γράδος ὑπερέσσος αὐτῷ Σάσης σκάμνον, ἐκάπητο. Vita S. Bacchi Junior. pag. 77. ἐφεύρειν τὸν εἰς τὸ σκάμνων. Σκάμνα θρονοῦντος, quae Formæ nostri dicuntur, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florent. scđt. 4. cap. 30. Typicum S. Sabæ c. 42. κάθεις οἱ μέλλοντες τοθηναῖς εὖ τοῖς φραγμασμάτοις σκάμνοις. Anonymous de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ χόρτος άργυρταν καρπαῖς ἐξέθη κτὸς σκάμνεται.

Occurrit præterea apud Continuatorem Theophanis lib. 4. cap. 19. Georgium Hamartolum MS. in Theophilo, Symeonem Logothetam in Michaele Theophilii F. num. 17. Zonaram to. 3. p. 126. 1. edit. Scylitzem pag. 543. eundem Sguropulum scđt. 4. cap. 32. scđt. 6. cap. 22. Georgium Lacapenum in Syntaxi p. 172. Damascenum Studitam serm. 33. in Basilicis lib. 44. tit. 13. in Euchologio p. 748. in Synaxariis Colbertæis MSS. 29. Nov. in S. Zacharia Sutore, in Vita S. Lucæ Jun. pag. 985. in Hist. MS. Belisarij, &c.

Σκαμνᾶον. Thomas Magister: λέγεται καὶ σκίμπης τὸ σκάμνων. Vita S. Eudociæ Mart. n. 15. καὶ κράβης τὸ χειρός αὐτοῦ, ἀγειτεπτοντος σκάμνων. Colloquium Theodosij Imp. cum Eremita, ex Cod. MS. εκαθίστοις ἡ διβασιλεὺς εἰς τὸ ἔδαφος τὸ γῆς ἀχειροσ σκάμνων ὁ γέρων.

Σκαμνῖον. Vita S. Nili Junioris pag. 51. τότε ποιῶ αὐτῷ ὁ πατέρι σκαμνῖον ἔχον πόδια τὰ, &c. Zacharias Papa lib. 1. dialog. cap. 2. εἰς τὸ οὐσιωδὸν τὸ σκαμνῖον προσκύνεις. Lib. 4. Basilic. διλφῖς, σκαμνία, κλίνει.

Ucuntur